

mesygeplejen, ja, så vil de naturligvis bruge lønnen til at skaffe sig arbejdskraft i konkurrence med den offentlige sektor, og dermed drives lønniveauet op med afsmittende effekt på lønniveauet i det offentlige sundhedsvæsen, og det vil i sidste ende give større offentlige udgifter uden nogen som helst sikkerhed for bedre service.

At Venstre og De Konservative på den måde vil arbejde for højere offentlige udgifter, ja, det kan da godt undre, men det er vel noget med kritikløst at gå ind for de frie markedskræfter uden i de konkrete tilfælde at overveje, om det nu også er det klogeste.

Der er altså også en god samfundsøkonomisk grund til at fastholde, at hjemmesygeplejersker er offentligt ansatte. Men den vigtigste grund for regeringen er som sagt, at med offentligt ansatte hjemmesygeplejersker er der et godt grundlag for sammenhæng og samarbejde mellem sundhedsvæsenets sektorer og dermed et godt grundlag for sammenhængende, effektive behandlingsforløb, hvor borgeren oplever, at det er hans eller hendes velbefindende under en ofte belastende sygdom, det drejer sig om.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Man kan vel roligt kalde det her en sæsonbegivenhed, da det nu er fjerde gang på fire år, vi tager debatten, om hjemmesygeplejersker kan være privatansatte eller skal være offentligt ansatte.

Det er efterhånden lidt pinligt, synes jeg, at Venstre og De Konservative gang på gang spiller Folketingets tid med et forslag, der sandsynligvis heller ikke denne gang kan skabes et flertal for. Men lad så det være. Timingen er i hvert fald i orden, hvis man ser overskrifterne i nogle af aviserne i dag, hvor der står, at byråd stævner tilsynsråd for at have begået ulovligheder omkring ansættelse af private hjemmesygeplejersker.

Jeg kan ikke forstå, når man ser i lyset af, at det er erklæret klart ulovligt, at Græsted-Gilleleje Kommune har udliciteret hjemmesygeplejen, at man så bliver ved. Den debat, V og K på den måde ønsker her, deltager vi ikke så gerne i i Socialdemokratiet, ikke fordi vi ikke tør, men fordi vi synes, den er nytteløs.

Vi har ingen eksempler på, at brugerne er utilfredse med den nuværende ordning, og vi mener fortsat, at ansvaret for og ansættelsen af sygeplejersker til varetagelse af personlig pleje hører hjemme i offentligt regi.

Jeg tror heller ikke på, at en udlicitering af hjemmesygeplejen vil løse problemer med mangel på sygeplejersker. Der er sådan set ikke nogen logik i at tilskynde til yderligere afgang af sygeplejersker fra det offentlige sundhedssystem. Jeg er faktisk overbevist om, at udlicitering vil føre til øget konkurrence om de få sygeplejersker, der er til rådighed, og herved give en øget risiko for, at lønniveauet også presses op.

Netop derfor kan det undre mig, at kommunerne ønsker at udlicitere på det her område, hvor et øget lønpres automatisk vil medføre udgiftsstigninger. Det plejer faktisk at være det modsatte argument, kommunerne bruger, når de vil udlicitere, nemlig at spare penge.

Men det er faktisk af en helt anden årsag, at Socialdemokratiet ønsker at holde hjemmesygeplejerskerne i offentlige ansættelser. Vi mener, at det er et kerneområde inden for sundhedsvæsenet, der er tale om, at det er lægehenvist pleje, der i dag fungerer som hospitalernes forlængede arm ved udskrivelse af patienter til efterbehandling i hjemmet.

Der er også tale om tunge pleje- og behandlingsopgaver, der i dag varetages af hjemmesygeplejersker, og det kan være vanskeligt at sikre patienterne et sammenhængende behandlingsforløb, hvis ikke vi fastholder, at det skal foretages af sygeplejersker, der er ansat hos kommunerne – de kommuner, som har ansvaret for både patienten og kvaliteten af de udførte plejeopgaver.

Det handler i høj grad om tryghed for os. Hjemmesygeplejerskerne er i en overgang den vigtigste støtte for patienten, der befinder sig i en vanskelig restitutionsfase. Og det sidste, en patient har brug for i en så sårbar situation, er en resultatløst sygeplejerske, der ikke har tid til at gå ind i et samarbejdsteam med læge og hjemmehjælp.

Alene det, at patienter bliver spændt for et borgerligt ideologisk udliciteringsfelttog, skaber en usikkerhed, der burde være argumentation nok for ikke at stemme for det her forslag. Socialdemokratiet kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Er Socialdemokratiet ikke klar over, at det ønske, som vi fremlægger her, er et ønske, som KL står meget massivt bag?

Og når man sådan lidt irriteret konstaterer, at det er en genbehandling, er man så heller ikke klar over, at siden Folketinget har behandlet sa-